

Rendészeti angol szaknyelvi vizsgarendszer (LforS), távlati lehetőségek

Law enforcement English language examination system (LforS), future dimensions

---

Láng Nóra

vezető
Nemzetközi Oktatási Központ,
Nyelvi Szekció
lang.nora@nokitc.hu

Absztrakt

Cél: Az Európában egyedülálló rendészeti szaknyelvi vizsgarendszer bemutatása, összevetve a Magyarországon akkreditált többi általános és szaknyelvi nyelvvizsgarendszerrel. A vizsgakövetelmények részletezése nyelvi készségekre bontva a Közös Európai Referenciakeret (KER) szintrendszere alapján. A rendészeti nyelvvizsgarendszer lehetséges szerepének kifejtése a különböző rendészeti szakterületeken hazai és nemzetközi szinten.

Módszertan: A tanulmány nyelvészeti és rendészeti szakmai szempontból mutatja be a vizsgarendszert, írásbeli és szóbeli visszajelzések alapján elemzi a vizsga tartalmának, validitásának és mérési módszereinek megfelelőségét, igényfelmérés és elemzés alapján tárja fel a rendszer fejlesztésének lehetőségeit.

Megállapítások: A vizsgarendszer hiánypótló Európában, sőt világviszonylatban is. A vizsga tematikája lefedi a rendészet – tágan értelmezve – minden szakterületét, szintrendszere mind a négy nyelvi készség tekintetében megfelel a Közös Európai Referenciakeret szintleírásának. Mérési módszerei összhangban vannak mind az Európai Tanács által kiadott szintillesztési kézikönyvben, mind az Oktatási Hivatal Nyelvvizsgáztatási Akkreditációs Osztálya (NYAK) által kiadott Akkreditációs Kézikönyvben foglaltakkal. Az Európában elfogadott és alkalmazott nyelvtudásszint-besoroláshoz való tökéletes illeszkedés és

---

A szerző a kéziratot magyar nyelven nyújtotta be. Benyújtás: 2024. 10. 29. Átdolgozás: 2024. 11. 21.
Elfogadás: 2024. 12. 03.

a nyelvvizsga egynyelvűségének köszönhetően kiválóan alkalmas más országban történő alkalmazásra.

Érték: Mivel Magyarországon az egész lakosság körében igen csekély az idegen nyelveket beszélők aránya a többi európai országhoz hasonlítva – így a rendészeti területeken dolgozóké is –, ezért nagy jelentőséggel bírhat egy olyan rendészeti nyelvvizsgarendszer fellelhetősége, amely alkalmas a nyelvtudásszint mérésére, rendészeti szakszavak és kifejezések sztenderdizálására és elsajátítására, a nyelvtudás fejlesztésének motiválására. A határon átnyúló bűnözés, a szervezett bűnözés, migráció és egyéb nemzetközi szintű területek egyre inkább szükségessé teszik a rendészeti szervek közötti kommunikációt akár bilaterális, akár multilaterális szinten, amihez elengedhetetlenül szükséges a közös nyelv, a megfelelő szintű rendészeti szakmai nyelvismeret.

Kulcsszavak: rendészeti szaknyelv, nyelvtudásmérés, nemzetközi együttműködés, nemzetközi kommunikáció

Abstract

Aim: Introduction to the – unique at European level - law enforcement language examination system, comparing to other general and special language examination systems, accredited in Hungary. Presentation of the assessment descriptors, divided into language skills on the basis of the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR). Possible roles of the law enforcement language examination system in different fields at national and international level.

Methodology: The study demonstrates the language examination system from a linguistic and law enforcement point of view, provides a conformity analysis of the content, validity, and measurement methods of the examination, and explores options for its future developments through needs assessment and analysis.

Findings: The law enforcement language examination also fills a gap in Europe and world-wide. The theme of the examination covers all the law enforcement – broadly defined – fields, the level system matches the descriptors of the Common European Framework as regards the four language skills. The measurements methods are in line with the Accreditation Manuals, either published by the Council of Europe or by the Accreditation Centre for Foreign Language Examinations of Educational Authority in Hungary. Due to an appropriate articulation with the language knowledge level classification accepted and applied in Europe and the monolingualism of the language examination, makes that particularly suitable for use in other countries as well.

Value: As in Hungary, only a limited number of the population as a whole – hence included law enforcement employees – can speak foreign languages compared

to other European countries, presence of a law enforcement language examination system, which is suitable for measuring the level of the language knowledge, standardisation and learning of law enforcement terms, and motivating to improve the language knowledge, might be of great importance. Cross-border crime, organized crime, migration, and other law enforcement related fields at international level are requiring the communication between law enforcement authorities at both bilateral and multilateral levels, with it being essential a common language, appropriate law enforcement language knowledge.

Keywords: law enforcement language, language testing, international cooperation, international communication

Bevezetés

A mobilitás és a kultúrák közötti megértés előmozdítására irányuló erőfeszítésnek részeként az Európai Unió (továbbiakban: EU) fontos prioritásként tűzte ki a nyelvtanulást. Az EU megítélése szerint a többnyelvűség az európai versenyképesség fontos eleme. Az EU nyelvpolitikájának alapvető célkitűzése, hogy minden uniós polgár az anyanyelvén kívül két további nyelvet elsajátítson. Magyarország csak abban az esetben képes hatékonyan részt venni rendészeti, gazdasági, kulturális és egyéb nemzetközi szervezetek munkájában, ha rendelkezik kellő számú idegen nyelvet beszélő szakemberrel.

A nyelvtudás mérésének világszerte a legelfogadottabb eszköze a nyelvvizsga. Hazánk számára is lényeges, hogy ezen a téren megfeleljen a nemzetközi és európai elvárásoknak és normáknak, azaz olyan sztenderdizált nyelvismeretmérő eszközzel rendelkezzen, amely ismert, elismert és elfogadott legalább európai szinten.

Az Európa Tanács a Közös Európai Nyelvi Referenciakeretet (továbbiakban: KER) annak érdekében dolgozta ki, hogy előmozdítsa az egységet, az átláthatóságot, az összhangot a modern nyelvek tanulásában, tanításában és a nyelvtudásszint mérésében (Council of Europe, 2006). A KER-t hivatalosan 2001-ben tették közzé azzal a céllal, hogy alapot biztosítson az európai országokban a nyelvi tantervek, tankönyvek, képzések és nyelvvizsgák kidolgozásához (URL1; Alderson, 2002).

2004 decemberében az Európa Tanács *Szintillesztési módszertani segédletet* (URL2) adott ki a nyelvvizsgák KER-hez való igazításának elősegítésére, melyet 2006 óta a Nyelvvizsgát Akkreditáló Testület (továbbiakban: NYAT) Magyarországon is alkalmaz, illetve az akkreditációs eljárásoknál, a nyelvvizsgarendszerek kidolgozásánál módszertani alapot képez.

A KER hat nyelvi tudásszintre ad keretet. Az Európa Tanács ugyanakkor kifejezetten ajánlja, hogy bármilyen nyelvoktatással és nyelvtanulással kapcsolatos anyag kidolgozásánál vegyük figyelembe a tagállami szokásokat és hagyományokat is. A NYAT döntése alapján továbbra is a Magyarországon megszokott három szintre (alap-, közép- és felsőfok) osztja a vizsgáztatási rendszereket oly módon, hogy azt megfeleltette a KER hat szintjéből három szintnek, így alakult ki a ma használatos – Európában is értelmezhető és elismert – új szintmegnevezés: B1, B2 és C1 (Európai Parlament Belső Politikák Főigazgatósága, 2013).

A KER alapvetően az általános nyelvi szintek méréséhez biztosít leírást hat szinten (A1, A2, B1, B2, C1, C2), szintenként négy, illetve öt nyelvi készségre bontva. A négy nyelvi készség (írás-, olvasás-, beszéd-készség, illetve hallott szöveg értése) az úgynevezett egynyelvű vizsgáknál (a feladatok és a feladatléírások, utasítások csak a célnyelven jelennek meg) alkalmazandó, a kétnyelvű vizsgáknál megjelenik egy ötödik készség is, az úgynevezett „közvetítő-készség” is, ami lényegében az átváltási képességet jelenti az anyanyelvi (forrásnyelvi) és az idegen nyelvi (célnyelvi) kommunikáció között (Bárdos, 2002).

Az általános nyelvvizsgák mellett kifejezett igény mutatkozik a szaknyelvvizsgák bővített nyelvvizsgák iránt is, melynek során – az általános nyelvi tudás megléte mellett – vizsgálják az adott szakmához kötődő szakszókincs, terminológia meglétét az adott szinten elvárható mértékben. Magyarországon – érthető módon – először a gazdasági, üzleti és idegenforgalmi jellegű nyelvvizsgák jelentek meg, de a későbbiekben más szakterületeken is mérni kívánták a szaknyelvi tudást is, mivel a globalizálódás és a nemzetközi együttműködésre törekvés fokozódása okán minden szakterületen elengedhetlenné vált az idegennyelv-tudás megléte, az adott terület szaknyelvének ismerete (Dévény & Loch, 2005).

Így fokozatosan megjelentek a nyelvvizsgáztatási „piacon” egy szakterülethez kötődő akkreditált nyelvvizsgarendszerek (URL3) (például orvosi, jogi, műszaki, katonai), egyedül a rendészeti területen dolgozók számára nem volt fellelhető akkreditált nyelvvizsgarendszer az országban, sőt nemzetközi szinten sem.

Rendészeti szaknyelvi vizsga kidolgozásának szükségessége

A Nemzetközi Oktatási Központban (továbbiakban: NOK) 1999 óta – alapításától kezdve – folyik idegen nyelvi képzés. Mivel az intézményben több nemzetközi rendészeti akadémia is működik, melyek munkanyelve idegen nyelv (többnyire angol), hamar nyilvánvalóvá vált, hogy az általános nyelvismeret bővítése mellett igen nagy szükség van a rendészeti szaknyelvi ismeretek fejlesztésére

is. Ezért került sor – különösen angol és német nyelven – a rendészeti témakörök beillesztésére a nyelvoktatási tanmenetekbe.

A kurrikulum ilyen irányú átalakításához szükség volt rendészeti szakirányú, idegen nyelvi tananyagokra, legfőképpen kurzuskönyvre. A nemzetközi és a magyar piacon folytatott hosszas kutatás nyomán világossá vált, hogy nem igazán fellelhető olyan tankönyv, amely megfelelne minden szükséges kritériumnak, vagyis ami a Magyarországon akkreditált szintekhez, illetve a KER szintjeihez pontosan illeszkedik, alkalmas – a rendészeti szakszókincs bővítésén túl – a nyelvi szint fejlesztésére, tartalmazza az adott szinten elvárt nyelvtani elemeket, következetes, rendszerbe foglalt keretet biztosít egy-egy nyelvi modul kurrikulumának összeállításához.

A NOK vezetése ekkor úgy döntött, hogy saját rendészeti nyelvkönyvcsaládot állít össze, illetve ad ki. Ez meg is valósult: három kurzuskönyv jött létre ilyen módon. A létrehozott kurzuskönyvek pontosan illeszkednek a hazánkban elfogadott három nyelvi szinthez, az általános nyelvismeret bővítésén túl alkalmasak a rendészeti szaknyelv elsajátítására is az adott szinten, a kiválasztott szintű könyv alkalmazása egy képzési modul során képessé teszi a résztvevőket – egyértelműen körülhatárolható módon – nyelvi kompetenciáik fejlesztésére, azaz „szintugrásra”, megfelelő arányban térnek ki a KER-ben leírt, a nyelvvizsgákon mért négy nyelvi készség mindegyikére.

A nyelvoktatás ilyen módú fejlesztését követően egyértelműen felmerült az igény a képzés tematikájához szorosan kapcsolódó, tökéletesen illeszkedő szinttudás- vagy inkább szintugrásmérő eszköz iránt mind a képzések hallgatói, mind a nyelvtanárok részéről. Az úgynevezett belső vizsga vagy záró vizsga nem bizonyult elegendőnek, kielégítőnek „papíralapú” társadalmunkban: mindenképpen olyan vizsga vált szükségessé, amely Magyarországon elfogadott (akkreditált), bizonyítja a nyelvi szintet, elfogadott minden olyan közegben (munkahely, felvételi követelmény stb.), ahol bizonyos szintű nyelvtudást igazolni kell, illetve előnyt jelent, ugyanakkor alkalmazkodik a képzési tematikához, a képzés során ténylegesen elsajátított tudást méri.

Ennek okán döntött úgy a NOK, hogy partnert keres egy saját rendészeti nyelvvizsgarendszer létrehozásához. Az Origó Nyelvi Centrummal (továbbiakban: ONYC) azt megelőzően is igen szoros volt az együttműködés (a NOK 2006 óta az ONYC vizsgahelye). Az ONYC és annak jogelődjei már hosszú évtizedek óta elismert, széles körben elfogadott nyelvvizsgaközpont a magyarországi piacon, kellő tapasztalattal rendelkezik a nyelvvizsgáztatás és vizsgarendszerek kidolgozása és akkreditálása terén, így esett erre a nyelvvizsgaközpontra a választás egy közös rendészeti nyelvvizsgarendszer létrehozásához, mely rendszert a NYAT 2018-ban LforS néven akkreditált (URL6).

Az LforS nyelvvizsgarendszer bemutatása

A célcsoport

Rendészeti és rendvédelmi területen – igen tágan értelmezve – dolgozók, középiskolai tanulók, egyetemi hallgatók, a rendészettudományi és a jogi szaknyelv iránt érdeklődők, békefenntartói misszióba készülők, nemzetközi rendészeti akadémiák állaspályázói.

A vizsga szintbesorolása

A vizsgarendszer kifejlesztését szükségletelemzés előzte meg, amely rávilágított arra, hogy a vizsga mérési céljának a rendvédelmi, rendészeti területen, illetve az ahhoz kapcsolódó szakterületeken végzett munkához szükséges beszédértés, beszédképesség, írásképesség és olvasásképesség mérésére kell irányulnia.

A szóbeli és írásbeli készségek mérésére külön-külön is van lehetőség küszöbszinten (B1; alapkör), középszinten (B2; középkör) és haladószinten (C1; felsőkör). Mindhárom szint standardizált és KER szintbesorolási leírásokhoz illesztett.

A KER szerepe az LforS nyelvvizsga mérési és értékelési rendszerének kialakításában

A KER önmagában nem egy értékelési eszköz, inkább támpontok összessége, melyek viszonyítási alapként szolgálnak a nyelvvizsgarendszer kidolgozóinak, a feladatkészítők, valamint a mérésben és értékelésben részt vevők (vizsgáztatók, javítók) számára. A KER a nyelvi mérés és értékelés három területén alkalmazható: a vizsga tartalmi követelményeinek kialakításánál, az értékelési kritériumok meghatározásánál és a készség szintek leírásánál.

A vizsga tartalmi követelményeinek meghatározásánál a KER 4. fejezete szolgálhat jó alapként: a fejezet részletezi a nyelvi tevékenységeket, ami alapot szolgáltat a vizsga feladattípusainak kiválasztásához, mivel az egyes nyelvi tevékenységek leírása során részletesen kifejti, hogy az egyes tevékenységek mit foglalnak magukban, s egyúttal megjelöli a nyelvhasználó lehetséges céljait az egyes tevékenységek végzése során (URL4). A szaknyelvi témák meghatározásához a 7. fejezet nyújt segítséget (URL5), amely leírja a nyelvhasználat tartományait és kontextusait, míg a feladatok készítésénél annak leírása szolgálhat alapul, hogy bizonyos tényezők – kognitív, affektív és nyelvi – mennyiben és hogyan befolyásolják a feladatok nehézségi fokát.

Az LforS nyelvvizsga szóbeli részének feladattípusai

A komplex nyelvvizsga két fő részre osztható: szóbeli és írásbeli részre, melyek külön-külön is választhatók. A szóbeli rész a beszédkészséget és a hallott szöveg értésének készségét méri, míg az írásbeli rész az olvasás- és íráskészséget.

A beszédkészség mérése kétfős bizottság előtt, három feladattípuson keresztül történik. Az első feladat az irányított beszélgetés, melynek során előre megadott témakörök közül két kiválasztott (véletlenszerűen, tételhúzással) témáról beszélget a vizsgázó a vizsgáztatóval. Az irányított beszélgetés lényegében egy félig strukturált interjú, mely módszernek az az előnye a szaknyelvi vizsgánál, hogy a vizsgáztató – aki nem rendészeti szakember, hanem nyelvtanári végzettséggel és vizsgáztatói képesítéssel rendelkezik – előre megkapja a kérdéseket, viszont a vizsgázó rugalmasan, saját szakmai és általános ismereteinek megfelelően válaszolhat a kérdésekre. A vizsgáztatók – ahogy a vizsga egészében – nem a szakmai ismereteket értékelik, hanem az úgynevezett kommunikatív értéket és a szókincset pontozzák.

A beszédkészség vizsgarész második feladata az önálló témakifejtés választott kép alapján, hivatalosan képi stimulus alapján. A kép minden esetben rendészeti témájú, de a vizsgázó angol nyelvi produktív verbális készségét méri, nem a szaktudását, azt értékeli, hogy mennyire képes – a vizsga szintjéhez mérten – jól felépített, koherens szöveget létrehozni, gondolatait kifejteni monologikus formában. A tartalmi elemeken túl a mondottakhoz való viszonyát is kifejezheti, a látottakat a saját szakmájában tapasztaltakkal is összevetheti.

A harmadik feladattípus a szituációs párbeszéd, melynek során a vizsgázó egy rendészeti témájú szituációt húz. Ezek olyan rendészeti helyzetek, amelyek a mindennapi életben is előfordulhatnak, viszont – az általános nyelvvizsgálattal ellentétben – a vizsgázó minden esetben az intézkedő, az eljáró, a hozzáértő, a vizsgáztató pedig vagy kolléga, de legtöbb esetben az „intézkedés alá vont személy”.

A beszédkészség vizsgát már a vizsga közben vagy nem sokkal a vizsga után külön pontozólapon, a KER szintjeihez illeszkedő skálaitemek mentén értékeli a vizsgázó teljesítményét, ezek után összevetik az adott pontszámokat, így módon – megint csak a skálaitemek segítségével – kialakul egy konszenzuális (nem átlagolt) pontszám.

A szóbeli vizsga része a beszédértés vizsga is, bár ez külön időpontban és teremben zajlik a beszédkészség vizsgától. A vizsgázónak hangzó szöveg alapján kell feladatokat megoldania, melyet fülhallgatón keresztül hall, a feladatokat pedig tesztlapon oldja meg. Az első feladat a beszédértés tesztjében egy úgynevezett szemi-objektív feladat, melynek során a vizsgázónak nyitott (kiegészítendő)

kérdésekre kell válaszolnia a hallott szöveg alapján. A szöveget kétszer hallgathatja meg, és a két meghallgatás közötti szünetben használhat nyomtatott szótárt, akár kétnyelvűt, akár egynyelvűt, tematikus szótárhasználat azonban nem megengedett. A hangzó szöveg minden esetben rendészeti témájú, monologikus, fontos elvárás a feladat kidolgozásánál, hogy eredetileg is hangzó szövegnek szánják.

A beszédértés második feladata objektív feladat, a hangzó szöveg alapján, amely többnyire dialógus, a tesztlapra írt, táblázatba foglalt állítások közül el kell döntenie a vizsgázónak, hogy az adott állítás igaz, hamis vagy nem szerepel a szövegben. Erre is érvényes a kétszeri meghallgatás és a szövegközi szünetben a szótárhasználat.

A két szövegnek tartalmában, témájában különböznie kell egymástól a rendészeti témakörön belül. Mivel egynyelvű vizsga, mindkét feladatban a feladatleírás, a kérdések és az állítások is angol nyelven vannak, a feladatkészítésnél fontos szempont azonban, hogy a szövegezés szóhasználata és mondatszerkezete eltérjen a hangzó szövegben használtaktól.

Az LforS nyelvvizsga írásbeli részének feladattípusai

Az egynyelvű nyelvvizsga írásbeli része a KER-ben meghatározott nyelvi készségek közül két készséget hivatott mérni: az olvasás- és íráskészséget. A két készség mellett természetesen méri a nyelvhelyességet, illetve a nyelvhasználatot, vagyis azt, hogy a vizsgázó milyen mértékben rendelkezik a szintjének megfelelő rendészeti szakszókincsel, milyen mértékben képes a nyelvtani struktúrákat, a helyesírás szabályait a megértést gátló hibák, tévesztések nélkül, szintjének megfelelően alkalmazni.

Az első feladat a *Nyelvismeret* elnevezést kapta, amely egy rendészeti témájú hiányos szöveg, melyben a hiányzó szavakat, kifejezéseket három opcióból kell kiválasztani a vizsgázónak. A vizsgázó lexikális és grammatikai tudását méri objektív módon, mivel azonban korunk nyelvtanítási és nyelvtudásmérési célja elsősorban a kommunikációs készségek fejlesztése, illetve szintjének mérése, az írásbeli feladatrész összpontszámának csak igen csekély hányadát teszi ki az erre a feladatra adható maximális pontszám.

Az *Akkreditációs Kézikönyvben* szereplő leírás alapján minden KER-ben meghatározott készséget legalább két feladattípuson keresztül kell a nyelvvizsgán mérni, így az olvasáskészséget (írott szöveg értése) is. Az első feladattípus a nyitott kérdés vagy jegyzetelés. A kérdések a tartalomra irányuló, szövegileg explicit kérdések, angol nyelvű szöveg alapján, angol nyelvű kérdésekre kell választ adni angol nyelven. Ennek a feladatnak az értékelése viszonylag szubjektív, ezért a feladatkészítőktől igen nagy körültekintést igényel: a megoldókulcsban

mindenre kiterjedő iránymutatást szükséges adni a javítónak, kulcsszavakat megadni, melyeknek szerepelnie kell a kérdésre adott válaszban, melyek azok a válaszok, lexikai elemek, amelyek nem teljes értékűek ugyan, de részpontszámot érhetnek. A feladatkészítő minden igyekezete ellenére előfordulhat, hogy a javítónak olyan megoldást kell elfogadnia, amely nem szerepel a megoldókulcsban. Viszonylagos szubjektivitása ellenére ez a feladattípus a leginkább alkalmas az írott szöveg megértésének mérésére.

Az olvasáskészséget mérő második feladat – az első feladat értékelésében rejlő relatív szubjektivitást ellensúlyozandó – objektív feladat: hiányos szöveg kiegészítése megadott válaszok alapján. A rendészeti szaknyelvi szövegből tíz szakszó vagy kifejezés hiányzik, a feladatkészítő 12 lehetőséget ad meg a vizsgázónak, melyek közül tizet be kell illesztenie a szövegbe, kettő pedig kimarad, ezzel csökkentve a szerencse szerepét a válaszadásnál. Annak ellenére, hogy a „szövegkiegészítés” módszer (cloze procedure) az idegen nyelvi olvasáskészség mérésének eszközeként megjelenése óta (Darnell, 1968) parázs vitákat váltott ki a nyelvészek körében, reliabilitását és validitását számos kutatás vizsgálta és vitatta, objektivitásához nem férhet kétség, ami az egyik legfontosabb – ha nem legfőbb – elvárás egy akkreditált nyelvvizsgafeladattal kapcsolatban.

Az íráskészséget – a fent említett elvárásnak megfelelően – ugyancsak két feladattípussal méri: e-mail vagy jelentés írása megadott szempontok alapján (irányított fogalmazás), és véleménykifejtés egy megadott állítás alapján.

Mivel a rendészeti nyelvvizsga célcsoportja meglehetősen heterogén csoport, nem lehet elvárás – az angolnyelv-tudás megfelelő szintje mellett – a szakmai szövegek műfaji kritériumainak ismerete is. Éppen ezért mind a feladat leírása, mind a szempontok pontos meghatározása lehetővé teszi, hogy a rendészet bármilyen területéről érkező vizsgázó nyelvtudásszintjét érvényes (validitás) és megbízható (reliabilitás) módon mérni tudja. A feladatkészítésnél az egyik legfontosabb szempont olyan rendészeti témájú szövegalkotási feladat létrehozása, amely a vizsgázó részéről nem igényel specifikus rendészeti szakmai ismereteket.

Ugyanez érvényes az íráskészséget mérő második feladatra, a véleménykifejtésre is: az állítás nem lehet rendészeti szakágspecifikus, minden a szintjének megfelelő tudásszinttel, illetve az általános nyelvi alapvető fogalmazás-készséggel rendelkező vizsgázónak képesnek kell lennie a feladat elfogadható szintű megoldására.

A vizsga tartalma

A vizsga témaköreit a rendészet különböző területéről – igen széleskörűen értelmezve – vették a vizsgaleírás elkészítői, mindvégig szem előtt tartva az igen

heterogén célcsoportot, ügyelve arra is, hogy egyik vizsgarész, vagy egyik feladattípus se igényeljen speciális szakmai tudást, ismeretet, készséget.

Az írásbeli és a beszédértés vizsgarészénél nem okoz különösebb nehézséget a feladatok alapjául szolgáló szövegek kiválasztása: a mindennapi életben előforduló, a civil közönségnek íródott vagy elhangzó rendészeti témájú szövegek, újságcikkek, riportok tökéletesen megfelelnek ennek a célnak. A feladatkészítő feladata – a szövegek kiválasztása mellett – az adott szöveg nyelvi elemeinek az adott nyelvi szinthez és a feladattípushoz való illesztése, igazítása.

A beszédképesség feladatbankjának összeállítása esetén annál bonyolultabb a helyzet. A képleíráshoz használható rendészeti témájú képek többnyire szerzői jogvédelem alatt állnak, ezt a kérdést azonban – a különböző rendészeti szervek sajtóosztályainak segítségével – viszonylag könnyű volt áthidalni: több ezer képet bocsátottak rendelkezésünkre a szerzői jog kötelmének feloldásával, térítésmentesen.

Annál nehezebb volt a helyzet a beszédképesség harmadik feladattípusa, a „szituációs” feladat esetén. A rendészeti szakma minden területéről szakembereket kellett felkérnünk arra, hogy mondják el, milyen szituációk, milyen interaktív helyzetek fordulnak elő szakterületükön, különösen olyan párbeszédés helyzetek, amelyekben a dialógus idegen nyelven, külföldivel zajlik. Miközben a nyelvvizsgarendszer összeállításánál jogos követelmény, hogy a feladatbankban fellelhető legyen minden témakörhöz tartozó feladat minden egyes feladattípus esetén, ráadásul megközelítőleg azonos számban, addig nem minden szakterület igényli azonos mértékben az állampolgárokkal való interakciót. A szituációs feladatbank összeállításakor igen nagy szükség volt a feladatkészítők képzelőerejére, kreativitására.

Felkészülés az LforS nyelvvizgára

Az LforS rendészeti nyelvvizgára felkészülést többfajta tananyag, illetve tankönyv segíti elő. A NOK a szaknyelvi nyelvvizsgarendszer kialakításával egy időben, illetve azt megelőzően, angol rendészeti szaknyelvi kurzuskönyveket és vizsgafelkészítő könyvet dolgozott ki. A három kurzuskönyv mindegyike egy-egy nyelvvizsgaszintre készít fel: az első a kezdő szintről a B1-es (alapfok) szintig, a második a B1-es szintről a B2-es (középfok), a harmadik a B2-es szintről C1-es (felsőfok) szintig jut el. A rendészeti szaknyelvi témakörökön kívül általános nyelvi témákat is tartalmaz, így kiválóan alkalmas nemcsak a szaknyelvi kompetencia fejlesztésére, hanem az általános nyelv elsajátítására is. A vizsgafelkészítő könyv mindhárom szinten tartalmaz írásbeli és szóbeli mintatesztet, feladatokat, valamint a vizsga anyagára épülő rendészeti szószedetet.

Távlati tervek

Egyelőre kizárólag Budapesten, a NOK-ban mint az ONYC vizsgahelyén lehet LforS vizsgát tenni évente kétszer. Amennyiben a vizsgázói létszám megnövekedne, évente többszöri alkalommal lehetőség nyílna a vizsga letételére, és esetleg máshol az országban is mutatkozna érdeklődés erre a lehetőségre. Eddig egy nyíregyházi vizsgahely jelezte azt a szándékát, hogy szeretne rendészeti vizsgát szervezni a székhelyén.

A vizsga egynyelvűségéből adódóan kiválóan alkalmas arra, hogy másik országban is – licenc alapján – a saját igényeikre alakítva szervezzenek LforS vizsgát. A vizsga kialakításánál, a tananyagok fejlesztésénél is már ezt tűztük ki célul: mind a vizsga, mind a tananyagok alkalmasak arra, hogy Európa bármely országában alkalmazzák az általunk bevezetett, kipróbált képzési programot és vizsgáztatási rendszert.

Összegzés

A 2018-ban akkreditált és az azóta bizonyítottan sikeres angol rendészeti nyelv- vizsgarendszer a hozzá tartozó tananyagokkal kiválóan alkalmas, könnyen adaptálható lenne – a felnőttképzés mellett – a rendészeti közoktatásban és felsőoktatásban is. Célunk a vizsgarendszer megismertetése, népszerűsítése a rendészeti szervek oktatási részlegein, a rendészetet is oktató középiskolákban, illetve a Nemzeti Közszerződési Egyetem Rendészettudományi Karán. Hazánkban ennek kapcsán ütközünk a legnagyobb nehézségbe: meglehetősen rugalmatlan, minden változtatást nehezen tűrő rendszerek alakultak ki mind az oktatás, mind az államigazgatás, ezen belül a rendészet berkeiben.

Meggyőződésünk, hogy a rendészeti nyelvvizsga- és a kapcsolódó nyelvképzési rendszer segítségével megreformálható lehetne a minden nemzetközi ellenőrzés során, minden hazai és európai statisztikában hiányosságként feltüntetett nyelvi képzés a rendészet bármely területén.

Felhasznált irodalom

Alderson, J. C. (2002). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment, Case Studies*. Council of Europe.

Bárdos J. (2002). *Az idegen nyelvi mérés és értékelés elmélete és gyakorlata*. Nemzeti Tankönyvkiadó.

- Council of Europe. (2006). *Szintillesztési módszertani segédlet*. Nyelvvizsgát Akkreditáló Testület, Nyelvvizsgázatási Akkreditációs Központ.
- Darnell, D. K. (1968). The development of an English language proficiency test of foreign students, using a Clozentropy procedure (ED024039). ERIC. <https://eric.ed.gov/?id=ED024039>
- Dévény Á. & Loch Á. (2005). Miről szól a nyelvvizsga? Vizsgálók és vizsgáztatók feladatértékelése a szaknyelvi vizsgán. *Iskolakultúra*, 15(12), 85–98.
- Európai Parlament Belső Politikák Főigazgatósága. (2013). *A közös európai nyelvi referenciakeret alkalmazása az európai oktatási rendszerekben*. B Tematikus Osztály: Strukturális és Kohéziós Politikák.

A cikkben szereplő online hivatkozások

- URL1: *Közös Európai Referenciakeret 2002*. http://www.nyak.hu/nyat/doc/ker_2002.asp
- URL2: *Szintillesztési módszertani segédlet*. https://nyak.oh.gov.hu/nyat/doc/modszertani_seggedlet.pdf
- URL3: *Magyarországon akkreditált nyelvvizsgarendszerek*. https://nyak.oh.gov.hu/doc/akk_vizsgarendszer.asp
- URL4: *Nyelvhasználat és nyelvhasználó/nyelvtanuló*. https://nyak.oh.gov.hu/nyat/doc/KER_2002/4%20fejezet_2.pdf
- URL5: *Feladatok és szerepük a nyelvtanításban*. https://nyak.oh.gov.hu/nyat/doc/KER_2002/7%20fejezet_2.pdf
- URL6: *LforS rendészeti nyelvvizsga*. <https://www.onyc.hu/lfors/>

Alkalmazott jogszabály

- 137/2008. (V. 16.) Korm. rendelet az idegennyelv-tudást igazoló államilag elismert nyelvvizsgázatásról és a külföldön kiállított, idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga-bizonyítványok Magyarországon történő honosításáról

A cikk APA szabály szerinti hivatkozása

- Láng N. (2025). Rendészeti angol szaknyelvi vizsgarendszer (LforS), távlati lehetőségek. *Belügyi Szemle*, 73(2), 289–301. <https://doi.org/10.38146/BSZ-AJIA.2025.v73.i2.pp289-301>

Nyilatkozatok

Összeférhetlenség

A szerző nem jelentett összeférhetlenséget.

Finanszírozás

A szerző nem kapott pénzügyi támogatást a kutatáshoz, a szerzőséghez és/vagy a cikk publikálásához.

Etikai nyilatkozat

Jelen cikkhez nem kapcsolódik adatkészlet.

Nyílt hozzáférésről szóló tájékoztatás

Jelen cikk a Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY NC-ND 2.0) (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.0/>) feltételei szerint publikált Open Access közlemény, melynek szellemében a cikk bármilyen médiumban szabadon felhasználható, megosztható és újraközölhető, feltéve, hogy az eredeti szerző és a közlés helye, illetve a CC License linkje feltüntetésre kerülnek.

Levelező szerző

A cikk levelező szerzője Láng Nóra, aki a lang.nora@nokitc.hu e-mail címen érhető el.